

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra En Overkomplet

Citation: Drachmann, Holger: "En Overkomplet", i Drachmann, Holger: *En Overkomplet*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 245. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann13valshoot-idm140427077909040/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: En Overkomplet

Jeg er blevet en Alvorens, Tvivlens og Tænkningens Apostel. Jeg drikker ikke længer Vin og har ingen Elskerinde. Jeg har drukket Vin nok og elsket nok – for en rum Tid idetmindste. Men dette maatte ogsaa til for at udskille det »Overkomplette« i mig og producere denne Overkomplette ...

Han er blevet etiker, så det forslår – for en tid i det mindste! Alligevel måtte han se sig skuffet i forventningen om, at han med sin roman skulle vinde Brandes-brødrenes ubetingede bifald. Med alt, hvad der findes af ros og dadel i deres udtalelser om den, har ingen af dem erklæret, at han er på den rette vej, ingen af dem set bogen som et spejl for alle de vakkende sjæle derhjemme.

Til gengæld kom digteren selv hurtigt til at forstå, at hans sande intentioner havde deres rødder i en sammenhæng, der er ældre og mere omfattende end det lokale danske gennembrud, og som den dag i dag har magt over sindene.

Det tog kun en måneds tid, før Drachmann indså, at han med det værk, som han til at begynde med var så stolt af, alligevel ikke havde fået forklaret sig på rette måde. I brev af 29.4.76 – altså endnu før *En Overkomplet* er udkommet – skriver han til Borchsenius om romanen:

Jeg kan saameget mere være rundhaandet i min egen Nedsættelse af denne Fortælling, som jeg *inåt* har fuldendt »To Skud« og nu efter Morgnens rolige Prøven og Overvejelse har fundet den at være det plastiske og beherskede Udtryk for hvad der egentlig skulde have været i »En Overkomplet«.

I den nye fortælling, der foregår i en udmærket skildret vestjysk egn, lader han en pige udvikle sig fra barn til voksen i fuld overensstemmelse med sin egen natur og uden indflydelse af ydre tvang. Georg Brandes roser *To Skud* som hørende hjemme i en lille række af sammentrængte, vel støbte noveller. Denne novelle, der fremstiller den unge pige, som efter sit væsen står ganske uden for det moderne samfunds tilslibningsmaskineri, har idé, har dybsind, hævder han i artiklen om Drachmann i *Det moderne Gennembruds Mænd* (1883).

Hvorfor så ikke genudgive den i stedet for *En Overkomplet* med